

Nowy Czas

Nr 104 - rok II.

Wychodzi trzy razy tygodniowo:
we wtorki, czwartki i soboty

Jędrzejów, dnia 23 października 1940 roku

Odbito w druk. „Nowy Czas”
Jędrzejów Rynek 1 Telefon nr 50

Cena 10 groszy

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50.— Oddział w Kielcach: M. Klebąbczy,
ul. Sienkiewicza 39 m. 2.— Prenumerata miesięczna w Jędrzejowie 1.40 zł, pod opaską 2 zł.

Ceny za ogłoszenia: a) handlowe: cała strona 200 zł, pół strony 150 zł, ćwierć 75 zł,
jedna ósma 50 zł, szesnastka 30 zł; b) drobne: za słowo 20 gr, przy poszukiwaniu pracy 10 gr.

Ostry protest Rosji

w Londynie z powodu zajęcia przez Anglię 10 statków estońskich i łotewskich, znajdujących się w portach angielskich

Zatopiono 327.000 ton nieprzyjacielskiego tonażu handlowego

Naczelną komenda armii niemieckiej donosi: Niemieckie łodzie podwodne w nocy z 19 na 20 października zaatakowały ponownie z bardzo dobrym skutkiem brytyjski transport konwojowany. Jak już podano do wiadomości w doniesieniu nadzwyczajnym, według nadeszłych dotychczas meldunków, w ciągu jednej tylko nocy zatopiono 17 nieprzyjacielskich okrętów handlowych łącznej pojemności 110.000 ton. W cyfrze tej uczestniczy Łódź podwodna kapitana porucznika Priena z 8 zatopionymi okrętami, łącznej pojemności 50.500 ton. W ten sposób kapitan porucznik Prien przekroczył granicę 200.000 ton jako pierwszy z komendantów łodzi podwodnych. Posiadając w ogólnym bilansie 202.000 ton zatopionego tonażu nieprzyjacielskiego stoi on na czele, daleko przed wszystkimi innymi komendantami łodzi podwodnych. Łódź podwodna nadporucznika marynarki Endrassa, dzięki swemu udziałowi w sukcesach ostatniej nocy podwyższyła dotychczasowy bilans zatopień, dokonanych w bieżącej akcji na 44.000 ton. Inne łodzie podwodne zameldowały o zatopieniu ogółem 43 tysięcy ton z dalszych transportów konwojowanych. W przeciągu dwóch dni niemieckie łodzie podwodne dzięki zniszczeniu dwóch wielkich transportów konwojowanych i dzięki kilku innym sukcesom zatopiły w ten sposób 327.000 ton nieprzyjacielskiego tonażu handlowego. Lotnictwo pomimo niekorzystnych warunków atmosferycznych kontynuowało w dniu wczorajszym ataki na stolicę brytyjską oraz inne ważne obiekty wojskowe w Anglii środkowej i południowej. W nocy silniejsze eskadry w nieprzerwanych nalotach zaatakowały Londyn i zrzuciły wielkie ilości bomb, częściowo najcięższych kalibrów. Oprócz wielu innych zniszczeń, zaobserwowano w szczególności na północ od doków Zachodnio-Indyjskich, w gazowni w Greenwich, koło zakładów lotniczych Haneley-Page, koło pewnej wielkiej budowy wodnej i na wielu dworcach kolejowych liczne nowe pożary, eksplozje widoczne z daleka, oraz płomienie, wystrzelające do wysokości 1000 m. Eskadry ciężkich samolotów bojowych zaatakowały urządzenia portowe w Liverpoolu, zakłady przemysłowe w Coventry i inne centra przemysłu zbrojeniowego w Anglii południowej i środkowej, oraz obrzuciły je skutecznie bombami. Nieprzyjacieli nie podejmował żadnych ataków na terytorium Niemiec.

Naczelną komenda armii niemieckiej donosi: Niemieckie łodzie podwodne zatopiły w ostatnich dniach 31 nieprzyjacielskich okrętów handlowych łącznej pojemności 173,650 ton. Z tej liczby 26 okrętów storpedowano z silnie strzeżonych transportów konwojowanych. W sukcesie tym uczestniczyła Łódź podwodna, stojąca pod komendą kapitana-porucznika Frauenheima, która zatopiła 10 parowców pojemności 51.000 ton, łódź podwodna kapitana-porucznika Kretschmera z 7 parowcami pojemności 44.000 ton. Dwie dalsze łodzie podwodne zatopiły 4 parowce pojemności 21 tys. ton oraz trzy parowce pojemności 12 tys. ton. Lotnictwo pomimo niekorzystnych warunków atmosferycznych kontynuowało swoje ataki

odwetowe na stolicę Anglii. Przy tej sposobności udało się zniszczyć pewną budowę wodną niezmiernie doniosłości. W toku ataków na inne miejscowości w Anglii południowej i środkowej trafiono licznymi bombami ciężkiego kalibru pewną fabrykę broni. W obozowiskach wojskowych zniszczono baraki i namioty. W jednym obozie bomby trafiły w uszykowane oddziały wojskowe. Również w nocy eskadry ciężkich samolotów bojowych obrzuciły Londyn licznymi bombami w wszystkich kalibrów i zniszczyły obiekty dokowe i przemysłowe na północ i południe od Tamizy. Dalsze ataki były skierowane na obiekty portowe w Liverpoolu oraz fabryki broni w Birmingham, powodując liczne pożary. Jednostki niemieckiej floty wojennej kontynuowały zakładanie min na przybrzeżnych wodach brytyjskich. Ścigacze nieprzyjacielskie, które usiłowały się przybliżyć do niemieckich okrętów, wiozących transporty towarów, zostały odpędzone i wycofały się pod zasłoną dymną. Niemiecka artyleria marynarki oraz dalekonośna artyleria polowa wojsk lądowych skutecznie ostrzeliwała nieprzyjacielskie baterie nadbrzeżne oraz wzięła pod ogień obiekty portowe w Dover. Kilka samolotów brytyjskich w czasie nocnych nalotów nad Niemcy północne i zachodnie zrzuciło w różnych miejscach bomby, nie wyrządzając szkód w obiektach wojskowych. Natomiast trafiły one ponownie liczne domy mieszkalne. Dwa niemieckie samoloty nie powróciły.

Niemiecka broń podwodna zadała nowy ciężki cios Wielkiej Brytanii

Naczelną Komenda armii niemieckiej donosi: Niemiecka broń podwodna również w nocy na niedzielę uzyskała nowe olbrzymie sukcesy. Mianowicie starty został ponownie wielki brytyjski transport konwojowany. W ciągu jednej tylko nocy zatopiono z jednego transportu konwojowanego 17 nieprzyjacielskich okrętów handlowych, łącznej pojemności 110.000 ton. 8 z spośród tych okrętów zatopiła sama tylko łódź podwodna kapitana-porucznika Priena, pojemność zatopionych przez niego okrętów wyniosła 50.500 ton. W ten sposób Prien, mając w ogólnym bilansie 202.000 ton zatopionego przez siebie tonażu nieprzyjacielskiego stoi na pierwszym miejscu wśród komendantów wszystkich łodzi podwodnych. Inne łodzie podwodne zatopiły z dalszych transportów konwojowanych 43.000 ton. W przeciągu dwóch dni, niemieckie łodzie podwodne zatopiły więc niemniej jak 327.000 ton nieprzyjacielskiego tonażu handlowego.

Krażownik angielski obrzucony bombami

Włoski komunikat wojenny z soboty: We Wschodniej części morza Śródziemnego lotnictwo włoskie zaatakowało angielskie statki wojenne, towarzyszące nieprzyjacielskiemu transportowi konwojowanemu. Jeden krążownik pojemności 10.000 ton został trafiony bombami. Samoloty nieprzyjacielskie zaatakowały wielokrotnie lotniska na Rodos. Jeden zabity, dwóch rannych, nieznaczne szkody materialne w budynkach, żadnych szkód w materiale lotniczym. W Afryce północnej zwykła działalność szybkich oddziałów wywiadowczych. Patrol nie-

przyjacielski, który zbliżył się do wysuniętych pozycji koło Ul el Rabia na południe od Sidi Barani został naszym ogniem zmuszony do ucieczki. Nasze eskadry lotnicze bombardowały nieprzyjacielskie obiekty i lotniska w Marsa Matruk, El Daba, Maateh Bagush, Fuka i Bir Abu Smeit, powodując przy tym bardzo duże pożary i wyrządzając bardzo widoczne szkody. Dalsze eskadry lotnicze bombardowały lotniska w Siwa, szopy i obozowiska namiotowe nieprzyjaciela, a w lotach niższych ostrzeliwały je ogniem karabinów maszynowych, uzyskując przy tym celne trafienia. Samoloty nieprzyjacielskie powtórzyły bombardowanie portu Bengazi, nie wyrządzając jednak szkód ani nie powodując ofiar. Atak powietrzny na strefę Halaia spowodował zranienie 4 osób. W Afryce wschodniej znaleziono na pół zniszczony samolot angielski, który w dniu 2 października bombardował Afmadu. W dniu 16 października nieprzyjacieli przy pomocy dwóch kolumn wozów pancernych, wspieranych przez samoloty zaatakował nasze placówki koło Dobei na granicy Kenii. Nieprzyjaciela odrzucono bez trudności, przy czym pozostawił on czterech zabitych białych żołnierzy, wśród nich dowódcę jednej z dwóch kolumn atakujących.

Skuteczny atak bombowy na centrum naftowe na wyspie Bahrain w zatoce Perskiej

Włoski komunikat wojenny z niedzieli.

W nocy na 19 października jedna z włoskich eskadr ciężkich bombowców po długodystansowym locie, wynoszącym około 4.500 kilometrów dokonała ataku na centrum naftowe na wyspie Bahrain, stanowiącej posiadłość angielską w zatoce Perskiej. Cele wojskowe, jakie stanowiły rafinerie naftowe, rurociągi naftowe, magazyny i rezerwuary cysternowe zostały celnie trafione bombami, o czym świadczą olbrzymie pożary widoczne z bardzo dużej odległości. Wszystkie samoloty włoskie powróciły. W Afryce północnej samoloty włoskie zbombardowały obozowiska wojsk koło Rasel el Rum, wzdłuż szosy prowadzącej z Marsa Matruk, obiekty lotnicze i obozy barakowe koło Maaten Bagush i Fuka oraz linię kolejową i obiekty lotnicze koło El Daba. Wszystkie włoskie samoloty powróciły. Samoloty nieprzyjacielskie obrzuciły bombami Bardia i Halfaja, nie powodując ofiar ani szkód, oraz zrzuciły ponownie liczne bomby zapalające i eksplozujące na port i dzielnicę mieszkaniową w Bengasi, przy czym trafionych zostało kilka domów w dzielnicy arabskiej. Nie było żadnych ofiar, ani szkód w obiektach wojskowych. W Afryce wschodniej próba ataku nieprzyjacielskich wojsk zmotoryzowanych na Gherille została z łatwością odparta przy udziale włoskiego lotnictwa. Samoloty nieprzyjacielskie dokonały bezskutecznych nalotów na Todignac nad jeziorem Rudolfa, na Barantu, Decamare i Mas-saua oraz na kilka miejscowości; rezultatem ich były nieznaczne szkody materialne i kilku rannych.

„NOWY CZAS” — KSIĘGARNIA
Pieczątki kauczukowe — Materiały pisemne

Zwycięska walka morska

Naczelna komenda armii niemieckie donosi: U wylotu kanału bristolskiego doszło w czasie wypadu niemieckich kontrtorpedowców do bitwy morskiej z eskadrą brytyjskich krążowników, eskortowaną przez kontrtorpedowce. Kontrtorpedowce niemieckie zaatakowały przeważającego nieprzyjaciela i uzyskały celne trafienie torpedą w jedną nieprzyjacielską jednostkę bojową. W następstwie tego nieprzyjaciel przerwał bitwę. W pościg za nieprzyjacielem wysłano samoloty. Kontrtorpedowce niemieckie powróciły w nieuszkodzonym stanie do swej bazy. Jak już podano do wiadomości, w ciągu ubiegłej nocy w czasie wypadu niemieckich ścigaczy na angielskie wybrzeże południowo-wschodnie udało się zatopić dwa uzbrojone nieprzyjacielskie okręty handlowe oraz dwa nieprzyjacielskie parowce cysterny, łącznej pojemności 33.000 ton. Jedną łódź podwodną pod dowództwem kapitana porucznika Bleichrotha, o której dwóch pojedynczych sukcesach już doniesiono w czasie swej ostatniej wyprawy zatopiła łącznie 42.000 ton nieprzyjacielskiego tonażu handlowego. W ten sposób kapitan-porucznik Bleichrodt zniszczył ogółem 93.862 tonażu nieprzyjacielskiego. Lekkie eskadry bojowe zaatakowały ponownie stolicę brytyjską oraz ważne obiekty wojskowe w Anglii południowo-wschodniej. Pomimo ciężkich warunków atmosferycznych udało się zniszczyć ważne obiekty we wschodniej dzielnicy Londynu na dworcu Deptport koło doków Wiktorii oraz w dzielnicy na północ od Tamizy. Doszło przy tem do szeregu walk powietrznych, w których myśliwce niemieckie były stroną zwycięską. Koło Le Havre bateria lądowa ostrzeliwała jedną nieprzyjacielską łódź podwodną. Następnie nurkowe samoloty bojowe zaatakowały łódź bombami. Wśród silnych detonacji ołtami łodzi zostały wyrzucone na powierzchnię, tak, że należy się liczyć z jej zniszczeniem. Artyleria marynarki zmusiła ogniem swych dział do odwrotu ścigacze nieprzyjacielskie, które usiłowały się zbliżyć do wybrzeża flandryjskiego. Artyleria marynarki wzięła ponadto pod skuteczny ogień koncentrację okrętów w porcie Dover. W ciągu nocy silne, kolejno po sobie następujące ataki powietrzne skierowane były ponownie na obiekty przemysłowe i doki w Londynie oraz na Liverpool i Birmingham. Zakładanie min przed portami brytyjskimi kontynuowano w dalszym ciągu. Samoloty brytyjskie nie nadleciały w ciągu dnia wczorajszego nad teren Rzeszy. W walkach powietrznych wczorajszego dnia nieprzyjaciel stracił 17 samolotów, 7 niemieckich samolotów zaginęło.

Olbrzymie pożary w Adenie

Włoski komunikat wojenny z piątku: Dowódcą samolotu, który zbombardował angielski krążownik „Liverpool” jest lotnik kapitan-pilot Massimilio Erasi. W Afryce północnej włoskie eskadry powietrzne pomimo nieprzyjaznych warunków atmosferycznych powtórzyły skutecznie bombardowanie lotnisk w El Daba i Marsa Matruk, bomby trafiły lotnisko w El di Khila (Aleksandria), oraz nieprzyjacielskie obiekty i kolumny samochodów ciężarowych wzdłuż drogi Marsa Matruk-el Daba. Wszystkie włoskie samoloty powróciły do swych baz. W Afryce Wschodniej włoskie samoloty bombardowały port hydroplanów, oraz port morski w Adenie, przy czym w obu tych punktach spowodowano olbrzymie pożary. Samoloty nieprzyjacielskie bombardowały dzielnicę mieszkaniową w Neghelli i wyrządziły nieznaczne szkody.

Poszukujemy

dobrze utrzymanej

szafy żelaznej

Powiatowa Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa
„Wspólna Praca” w Jędrzejowie

Wiadomości potoczne

JĘDRZEJÓW

22. X. 1940 r.

Przemielanie na żarnach. Starostwo w Jędrzejowie podaje do wiadomości, że Szefer Dystryktu w Radomiu na podstawie § 4 drugiego zarządzenia do rozporządzenia z dnia 23. XI. 1939 r. nałożył na Franciszka Adamczyka w Piskorzewicach (Gmina Nawarzyce) karę porządkową w wysokości 500 złotych, że nie oddał ręcznego młyna (żarna) mimo wezwania przez wójta i przemieliał w dniu 26 września 1940 roku zboże na mąkę.

Jak pracuje P.C.K. w Jędrzejowie. Wydatna akcja pomocy najbiedniejszym, jeńcom wojennym i wysiedlenciom. Miejscowy oddział P.C.K. wznowił swą działalność w początkach 1940 r. za zezwoleniem władz administracyjnych. Mimo trudności finansowych i braku sprzętu, praca trwa bez przerwy. Na podstawie opracowanego planu nowy zarząd ukonstytuowany w dn. 2 lipca r.b., rozwinął wydatną akcję pomocy ludności, dążąc do ulżenia niedoli najbardziej potrzebujących pomocy. W szczególności udzielono zapomóg rodzinom jeńców wojennych — na ten cel wydano 7.365 złotych, oraz wysiedlonym (1.650 złotych). Poparciem pieniężnym umożliwiono powrót do domu jeńcom i reemigrantom. Udzielono w licznych wypadkach pomocy lekarskiej niezamierzonym. Zarejestrowano inwalidów z wojny 1939 roku; przeprowadzono z zadawalającymi wynikami akcję szczepienia ludności przeciw tyfusowi na terenie naszego miasta i gmin: Sobkowa, Małogoszczy, Złotnik i Przasławia. Obecnie P.C.K. organizuje kilka punktów lekarskich w powiecie, co jest ważne w związku z walką z epidemiami. Godnym podkreślenia jest fakt wykonywania od kilku miesięcy czynności Rady Głównej Opiekuńczej w Krakowie. W związku z tym P.C.K. przeprowadził rozdawnictwo darów amerykańskich między najbiedniejszą ludność powiatu, oraz wysiedlonych. Z nadesłanych 342 kg słoniny, 7.650 kg kaszy, 990 kg cukru, 9.856 kg mąki, 1.320 kg mleka, 950 kg tłuszczu i 216 par obuwia przekazano: oddziałowi P.C.K. w Włoszczowie, „Caritasowi w Jędrzejowie, ochronkom, rodzinom jeńców, oraz komitetowi wysiedlonych w Jędrzejowie, Nawarzacach, Wodzisławiu, Sędziszowie, Przasławiu i Małogoszczu. Rozdziału darów dokonała sekcja opieki społecznej P.C.K. przy udziale przedstawiciela Komitetu wysiedlonych. Niewielka ilość pozostałych darów zostanie wkrótce rozdzielona między gminy. Zaznaczyć należy, że mimo znacznego rozszerzenia prac P.C.K., wydatki administracyjne były bardzo małe.

Oto pobieżne przedstawienie ogromu pracy, jaką P. C. K. prowadzi w naszym mieście i na terenie powiatu. A trzeba zaznaczyć, że praca ta kontynuowana jest w bardzo trudnych warunkach. Wznowiona działalność opiekuńcza spowodowała wzrost wydatków na cele pomocy, odpadła dawne źródła dochodów (naprzykład podatek od widowisk), zbieranie dochodów drogą zbiórek publicznych jest w chwili obecnej utrudnione, liczba członków niewielka (117 członków rzeczywistych i 4 wspierających). Wobec poważnych zadań, jakie P.C.K. ma do spełnienia, organizacja musi liczyć na jaknajwydatniejszą pomoc społeczeństwa. Dla tego apel do zapisywania się na członków P.C.K., oraz składanie ofiar na cele pomocy najbiedniejszym (składka członka dożywotniego wynosi jednorazowo 200 zł., rzeczywistego najmniej 6 zł. rocznie, członkiem wspierającym zostaje każdy ofiarodawca) nie powinien pozostać bez echa.

Dążeniem zarządu jest, ażeby w każdej gminie powstało tzw. Gminne Koło P. C. K. W tych wysiłkach społeczeństwo powinno przyjść z wydatną pomocą. W skład obecnego zarządu oddziału P. C. K. wchodzi: pp. Józef Kruk — prezes, ks. Jan Piskorz i Szymon Wróblewski — wiceprezesi, Ginter, Kabzińska, dr Przypkowski, Piątek, Staszkiwicz — członkowie. Biuro zarządu mieści się przy ul. 11 listopa-

da 26 I. piętro. Wszelkich wyjaśnień w sprawach organizacyjnych i opieki społecznej udziela prezes zarządu p. Kruk, zaś w sprawach administracyjnych biuro zarządu (dr Antoni Artymiak) w godzinach od 8—13.

WŁOSZCZOWA

Nowy proboszcz. Ks. Kazimierz Borówka proboszcz parafii Grzymałków (pow. Kielecki) został mianowany proboszczem parafii Konicopol.

Dzieci wznieciły pożar. Pozostawione bez opieki dzieci wznieciły pożar w zabudowaniach Franciszka Krzemińskiego w Nakle (gm. Irządze). Pastwą ognia padł niewykończony całkowicie dom i obora Krzemińskiego o ogólnej wartości 5 tysięcy zł. Oprócz tego spaliło się sporo garderoby wartości 1.500 złotych. Krzemiński jest podwójnym pogorzalcem, w ubiegłym bowiem roku w czasie działań wojennych spaliły mu się dom i wszystkie zabudowania gospodarcze.

Rabunek. Kilku rabusiów dokonało w nocy napadu rabunkowego na mieszkanie Piecha Wawrzyńca z Kąparzowic (gm. Kurzelów). Łupem bandytów padło 10 zł gotówka, dywan, kapy, prześcieradła i bielizna znacznej wartości.

Kradzież roweru. We Włoszczowie skradziono rower Tadeuszowi Witasowi z Zawady (gminy Irządze).

Gazeta urzędowa pow. jędrzejowskiego.

Zarządzenie Nr 10

Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora

Z dnia 15 września 1940 r.

dotyczy: **zgłoszenia stosunków kapitałowych między Generalnym Gubernatorstwem a zagranicą.**

Na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 44) zarządzam:

Zgłoszenie majątku zagranicznego, znajdującego się w Gener. Gubernatorstwie.

§ 1

- (1) 1. Osoby fizyczne, mające w Generalnym Gubernatorstwie swoje miejsce zamieszkania lub swoje zwykłe miejsce pobytu,
- (2) 2. Spółki akcyjne, spółki komandytowo-akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielnie, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, banki hipoteczne,
3. stowarzyszenia z zdolnością prawną lub bez, zakłady, fundacje, inne majątki, służące określonym celom, oraz inne spółki i korporacje prawa cywilnego, nie podпадаjące pod nr 2,
4. jawne spółki handlowe, spółki komandytowe i inne podobne spółki prawa handlowego;
5. korporacje i instytucje prawa publicznego,
6. Kolej Wschodnia, Niemiecka Poczta Wschodu, jakoteż gospodarcze zakłady urzędów Generalnego Gubernatorstwa oraz urzędów Rzeszy w Generalnym Gubernatorstwie

winni, niezależnie od § 4, według przepisów niniejszego zarządzenia oraz w myśl ogłoszenia mającego być według § 5 niniejszego zarządzenia obwieszczonym przez Dyrygenta Banku Emisyjnego w Polsce, zgłosić swe zobowiązania płatnicze wobec wierzycieli zagranicznych bez względu na termin płatności, jakoteż majątek cudzoziemców znajdujący się w Generalnym Gubernatorstwie, o ile pozostaje w ich posiadaniu, lub władni są nim rozporządzać. Wymienieni pod nr 2 do 5 podlegają jednakoż tylko wtedy obowiązkowi zgłoszenia, gdy siedziba lub miejsce kierownictwa znajduje się w kraju. Jeżeli dla majątku, należnego do cudzoziemców, ustanowiono powiernika lub

zarządcę, winno zgłoszenie przez nich być dokonane.

(2) W wypadku, gdy kilka osób jest dłużnikami tego samego świadczenia, winien każdy dłużnik (spółdłużnik), o ile winien jest tylko część świadczenia, zgłosić jedynie przypadającą nań część. Jeżeli kilka osób jest zobowiązanych do świadczenia w ten sposób, iż każda zobowiązana jest do całości świadczenia (dłużnicy solidarni), względnie zobowiązanie może być dokonane tylko wspólnie przez wszystkich dłużników (dłużnicy do niepodzielnej ręki), winni dłużnicy wyznaczyć jednego z pośród siebie, który winien dokonać zgłoszenia.

Zgłoszenie majątku należącego do krajowców, a znajdującego się za granicą.

§ 2

(1) Wymienieni w § 1 ust. 1 winni według przepisów niniejszego zarządzenia oraz w myśl ogłoszenia, mającego być według § 5 niniejszego zarządzenia obwieszczonym przez Dyrygenta Banku Emisyjnego w Polsce, zgłosić swe roszczenia do zagranicznych dłużników bez względu na termin płatności, jak również swój pozostały a zagranicą znajdujący się majątek.

(2) Jeżeli dla majątku, znajdującego się za granicą, a należącego krajowcom, ustanowiono powiernika lub zarządcę, winno zgłoszenie przez niego być dokonane.

(3) W wypadku, gdy kilka osób jest uprawnionych domagać się świadczenia w ten sposób, że każda z nich może się domagać całości świadczenia, a dłużnik zobowiązany jest tylko do jednorazowego spełnienia świadczenia (wierzyciele solidarni), winne one wyznaczyć jedną z pośród siebie, która winna dokonać zgłoszenia.

(4) Postanowienia § 12 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 44), w połączeniu z moim obwieszczaniem o urzędach dewizowych z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 211) w przedmiocie obowiązku zaferowania i odstąpienia pozostają nienaruszone.

Definicje pojęć.

§ 3

(1) Krajem w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest obszar Generalnego Gubernatorstwa. Zagranicą w rozumieniu niniejszego zarządzenia są wszelkie, poza Generalnym Gubernatorstwem położone obszary.

(2) Krajowcami w rozumieniu niniejszego zarządzenia są osoby fizyczne i prawne, mające swe miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedzibę lub miejsce kierownictwa w Generalnym Gubernatorstwie. Cudzoziemcami w rozumieniu niniejszego zarządzenia są osoby fizyczne i prawne, mające swe miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu, siedzibę lub miejsce kierownictwa poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa. Urząd Dewizowy może według § 2 ust. 2 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 roku (Dz. rozp. GGP. str. 44) w razie wątpliwości wiążąco ustalić, czy daną osobę traktować należy jako krajowca, czy też jako cudzoziemca.

Zwolnienie od obowiązku zgłoszenia

§ 4

Od obowiązku zgłoszenia są zwolnieni:

- członkowie sił zbrojnych, SS-Verfügungstruppe oraz SS-Totenkopfverbände, niemieccy urzędnicy, pracownicy umysłowi i fizyczni urzędów Generalnego Gubernatorstwa oraz urzędów Rzeszy, dostojnicy NSDAP, jak również członkowie jej formacji i przyłączonych do niej związków, którzy na podstawie służbowego zlecenia czynni są na obszarze Generalnego Gubernatorstwa;
- inni obywatele Rzeszy, przebywający w Generalnym Gubernatorstwie dopiero od dnia 1 września 1939 r., odnośnie swego majątku, pozostawionego w Rzeszy oraz odnośnie swego tamtejszego dochodu;

- obywatele byłego państwa polskiego, którzy od dnia 1 września 1939 r. imigrowali z odłączonych obszarów b. państwa polskiego do Generalnego Gubernatorstwa, odnośnie swego majątku pozostawionego na odłączonych obszarach byłego państwa polskiego, a zarządzanego przez władze. Zgłoszeniu nie podlegają roszczenia do osób i majątku, datujące z przed dnia 1 stycznia 1921 roku na terenie Z. S. R. R., w obrębie granic, które istniały przed dniem 1 września 1939 r.

Wykonanie zarządzenia

§ 5

(1) Przeprowadzenie niniejszego zarządzenia wykonuje w porozumieniu ze mną Bank Emisyjny w Polsce.

(2) Upoważnia się Dyrygenta Banku Emisyjnego w Polsce do wydawania, w porozumieniu ze mną, każdorazowo szczegółowych postanowień odnośnie zakresu obowiązku zgłaszania, oraz rodzaju i sposobu zgłaszania, do wyznaczenia terminu (Stichtag) dla ustalenia wysokości zobowiązań, roszczeń i innych przedmiotów majątkowych, podlegających obowiązkowi zgłoszenia, do określenia czasokresu dla dokonania zgłoszenia, oraz do wydawania urzędowych druków, na których należy dokonać zgłoszenia.

(3) Dyrygent Banku Emisyjnego w Polsce podaje w porozumieniu ze mną potrzebne obwieszczenia w Dzienniku rozporządzeń Generalnego Gubernatorstwa do wiadomości publicznej.

Zgłoszenie

§ 6

Zgłoszenie winno nastąpić na drukach, wydanych przez Bank Emisyjny w Polsce, w miejscowo właściwym oddziale Banku Emisyjnego w Polsce, najpóźniej jednak w ciągu trzech tygodni po opublikowaniu obwieszczenia Dyrygenta Banku Emisyjnego w Polsce.

Przepisy karne i końcowe

§ 7

Winni wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia przez niedokonanie zgłoszenia, przez dokonanie zgłoszenia nie na czas, niezupełnie lub fałszywie, ulegają karze w myśl § 16 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dn. 15 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 44).

§ 8

Zarządzenie niniejsze nie narusza przepisów rozporządzenia o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego z dnia 31 sierpnia 1940 roku (Dz. rozp. GGP. I str. 255).

§ 9

Niniejsze zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 15 września 1940 r.

Kierownik Wydziału Dewiz
przy Urzędzie Generalnego Gubernatora
TETZNER

Ogłoszono, Jędrzejów, dnia 12 października 1940 r.
Starosta Powiatowy
w. z. VIETEN

Ogłoszenie Nr 1

Dyrygenta Banku Emisyjnego w Polsce do zarządzenia nr 10 Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora

z dnia 15 września 1940 r.

Z dnia 10 października 1940 r.

W porozumieniu z Kierownikiem Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora stosownie do § 5 ust. 2 nr 10 Kierownika Wydziału Dewiz przy Urzędzie Generalnego Gubernatora z dnia 15 września 1940 r. (Dz. rozp. GG. II str. 501) — poniżej w skrócie: zarządzenie Nr 10 — wzywam wszystkie w § 1 wymienionego zarządzenia podane osoby fizyczne i prawne, spółki, korporacje i zakłady prawa publicznego oraz innych posiadaczy majątku, o ile według § 4 zarządzenia nr 10 i rozdziału V niniejszego ogłoszenia nie są zwolnione od obowiązku zgłoszenia, do zgłoszenia swoich zobowiązań i należności płatniczych w

stosunku do zagranicy, jak również innego majątku położonego w Generalnym Gubernatorstwie, należącego, zo cudzoziemców oraz innego majątku należącego do krajowców, położonego za granicą, stosownie do poniższych postanowień:

I. Podlegające zgłoszeniu zobowiązania w stosunku do zagranicy

Zgłosić należy wszelkiego rodzaju zobowiązania pieniężne krajowca względem cudzoziemca według stanu z dnia 30 czerwca 1940 r. bez względu na termin i miesiąc płatności, o ile suma zobowiązań wobec jednego wierzyciela przekracza kwotę 100 złotych.

II. Podlegający zgłoszeniu majątek cudzoziemców w Generalnym Gubernatorstwie

Zgłosić należy według stanu z dnia 30 czerwca 1940 r. należący do cudzoziemców majątek nieruchomości, oddziały i przedsiębiorstwa w obrębie Generalnego Gubernatorstwa, jak również wszelkiego rodzaju prawa udziałowe w takim majątku, o ile łączna wartość poszczególnych przedmiotów tego samego rodzaju przekracza 1000 złotych.

III. Podlegające zgłoszeniu wierzytelności w stosunku do zagranicy

Zgłosić należy wszelkiego rodzaju wierzytelności pieniężne krajowca wobec cudzoziemca według stanu z dnia 30 czerwca 1940 r. bez względu na termin i miejsce płatności, o ile suma wierzytelności do jednego dłużnika przekracza kwotę 100 złotych.

IV. Podlegający zgłoszeniu majątek za granicą

Zgłosić należy według stanu z dnia 30 czerwca 1940 r. posiadany przez krajowców majątek nieruchomości, oddziały i przedsiębiorstwa, znajdujące się za granicą, jak również wszelkiego rodzaju prawa udziałowe w takim majątku oraz posiadane zagraniczne papiery wartościowe bez względu na ich miejsce przechowania o ile w poszczególnym wypadku łączna wartość przedmiotów tego samego rodzaju przekracza 1000 złotych.

V. Szczególne przepisy dla uchodźców i przesiedleńców

(1) Obywatele byłego państwa polskiego, którzy od 1 września 1939 r. przybyli do Generalnego Gubernatorstwa z odłączonych obszarów byłego państwa polskiego, zgłaszają obecnie z majątku pozostawionego na odłączonych od byłego państwa polskiego obszarach tylko ich osobiste należności w instytucjach kredytowych na włączonych do Rzeszy Niemieckiej obszarach według stanu z dn. 30.VI. 1940 r.

(2) Instrukcja w sprawie zgłoszenia pozostałego majątku, pozostawionego na odłączonych od byłego państwa polskiego obszarach, o ile nie jest zarządzona przez władze, wyjdzie w czasie późniejszym.

VI. Szczególne przepisy, dotyczące weksli, czeków i kupieckich papierów na zlecenie

(1) Długi wekslowe, czekowe i długi kupieckich papierów na zlecenie podlegają tylko o tyle zgłoszeniu, o ile dłużnikowi jest wiadomym, że tytuły dłużne jeszcze istnieją, albo, że wdrożono postępowanie umarzające, względnie, że dłużnik otrzymał już wezwanie do zapłaty na rzecz zagranicznego wierzyciela.

(2) Wierzytelności krajowców z weksli, czeków i kupieckich papierów na zlecenie względem zagranicznych dłużników należy tylko o tyle zgłosić, o ile tytuły dłużne jeszcze istnieją lub już wdrożone zostało postępowanie umarzające.

VII. Szczególne przepisy w sprawie długów warunkowych i wierzytelności

(1) Zgłosić należy:

- zobowiązania z tytułu poręki, jeśli ręczyciel został już wezwany do wykonania swego zobowiązania na podstawie poręki lub jeśli jest prawdopodobne, że zostanie wezwany do zapłaty;
- warunkowe zobowiązania, jeśli warunek, od którego zależne jest zobowiązanie, już nastąpił, lub jeśli jego spełnienie się jest prawdopodobne;
- zobowiązanie z tytułu ubezpieczeń od szkód dopiero po powstaniu szkody.

(2) Zgłosić należy:

- wierzytelności z tytułu poręki, jeśli przypadek, dotyczący poręki, już nastąpił, lub jeśli według chwilowo istniejących warunków nie można się liczyć z wykonaniem zobowiązania przez głównego dłużnika;
- wierzytelności warunkowe, jeśli warunek, od którego zależna jest wierzytelność, już nastąpił lub jego spełnienie się jest prawdopodobne;

c) wierzytelności z tytułu ubezpieczeń od szkód dopiero po powstaniu szkody.

(3) Przy wszystkich innych zobowiązaniach i wierzytelnościach ewentualnych istnieje obowiązek zgłoszenia tylko o tyle, o ile według istniejących warunków w czasie zameldowania prawdopodobne jest pociągnięcie dłużnika ewentualnego do zapłaty lub wystąpienie wierzyciela ewentualnego z żądaniem zapłaty.

VIII. Postanowienie o obliczeniu wartości

(1) Obliczenie wartości przeprowadza się:

- przy świadczeniach powtarzających się według ich skapitalizowanej wartości, w razie wątpliwości w wysokości dwudziestokrotnego świadczenia rocznego
- przy ubezpieczeniach na życie, rentowych i podobnych roszczeniach na podstawie ich obecnej ubezpieczeniowo-technicznie obliczonej wartości (w razie wątpliwości wystarcza przy ubezpieczeniach na życie podanie wysokości uiszczonych wpłat premiovych, względnie w innych przypadkach podanie renty rocznej i wieku uprawnionego do poboru;
- przy zobowiązaniach i wierzytelnościach, opiewających na walutę zagraniczną, złoto lub ich równowartość, według wartości obliczonych na podstawie oficjalnych kursów, obowiązujących w czasokresie opublikowania niniejszego obwieszczenia w myśl specjalnego biuletynu;
- przy nieruchomościach, oddziałach, przedsiębiorstwach i udziałach w nich, o ile posiadanie nie jest objęte papierami wartościowymi, według znanych ostatnio przed dniem 1 września 1939 r. wartości (o ile od tego czasu nastąpiły zmiany, zmniejszające wartość, należy na to wyraźnie zwrócić uwagę);
- przy papierach wartościowych wszelkiego rodzaju według kursów, obowiązujących w czasie opublikowania niniejszego obwieszczenia (o ile nie są wiadome, należy podać ostatnio wiadomy kurs i zwrócić wyraźnie uwagę na ewentualne okoliczności, zmniejszające wartość).

(2) Przy majątkach zagranicznych (nieruchomościach itp.) obliczenie wartości przeprowadza się według wartości, jaką posiada przedmiot, podlegający obowiązkowi zgłoszenia, w kraju, gdzie się znajduje, przy papierach wartościowych zagranicznych według kursów kraju, w którym najłatwiej można przeprowadzić ich sprzedaż.

(3) Zobowiązania, ciążące na podlegających obowiązkowi zgłoszenia przedmiotach, mają być oddzielenie podane niezależnie od tego, czy uprawniony z tytułu wierzytelności jest krajowcem, jeśli suma zobowiązań wobec jednego wierzyciela przekracza kwotę 100 złotych.

IX. Zmiany po dniu 30-tym czerwca 1940 roku

(1) Należy w zgłoszeniu wyraźnie zwrócić uwagę na powstałe po dniu 30 czerwca 1940 r. aż do dokonania zgłoszenia zmiany w podlegających obowiązkowi zgłoszenia zobowiązaniach, wierzytelnościach oraz innym majątku.

(2) Zastrzega się wydanie postanowień w sprawie obowiązku zgłoszenia w razie zaistnienia, po dokonaniu zgłoszenia, zmian rodzaju oznaczonego w ust. 1.

X. Dokonanie zgłoszenia

(1) Zgłoszenia powinien dokonać zobowiązany do zgłoszenia osobiście lub przez swego zastępcę prawnego. Zastępcą prawnym przy wydzierżawionych przedsiębiorstwach jest także dzierżawca.

(2) Jeśli obowiązany do zgłoszenia doznaje przeszkody w dokonaniu zgłoszenia, a zastępca prawny nie jest ustanowiony, zgłoszenie powinno nastąpić przez najbliższego zdolnego do działań prawnych członka rodziny obowiązanej do zgłoszenia.

(3) Jeśli przedsiębiorstwa posiadają kilka oddziałów w Generalnym Gubernatorstwie, dokonuje oddział główny wzgl. jeden z oddziałów zgłoszenia w imieniu wszystkich oddziałów przedsiębiorstwa.

(4) Jeśli kilka osób jest obowiązanych do zgłoszenia tego samego przedmiotu, wyznaczają one między sobą osobę, która w imieniu wszystkich ma dokonać zgłoszenia. Niezależnie od tego odpowiadają wszyscy obowiązani do zgłoszenia za dokonanie zgłoszenia przez osobę wyznaczoną przez nich do tego.

(5) Oddziały zagranicznych przedsiębiorstw w Generalnym Gubernatorstwie oraz zarządy innego, należącego do cudzoziemców, a znajdującego się na obszarze Generalnego Gubernatorstwa mienia, zgłaszają tylko takie zobowiązania i wierzytelności do zagranicy oraz majątek, znajdujący się za granicą, który wpisany jest do ksiąg krajowego oddziału lub krajowego zarządu lub, nie będąc wpisanym do ksiąg, powstał

z wpływów, uzyskanych w kraju, lub służy krajowemu przedsiębiorstwu. Poza tym podlega obowiązkowi zgłoszenia w myśl rozdziału II niniejszego obwieszczenia majątek, znajdujący się w kraju.

(6) Zgłoszenie następuje przy przedsiębiorstwach za równoczesnym przedłużeniem bilansu surowego według stanu z dnia 30 czerwca 1940 r., przy zarządach majątków za równoczesnym przedłożeniem spisu majątku, w którym należy również uwidocznic zobowiązania i wierzytelności, wpływające z posiadania majątku.

XI. Formularze

(1) Zgłoszenie winno nastąpić tylko na formularzach, wydanych przez Bank Emisyjny w Polsce. Dla przedsiębiorstw, mających znaczny zakres stosunków z zagranicą mogą miejscowo właściwe oddziały Banku Emisyjnego w Polsce dopuścić wyjątki do niniejszego przepisu.

(1) Wydane zostaną następujące formularze:

- formularz zgłoszenia zobowiązań względem zagranicy (Ia);
- formularz zgłoszenia cudzoziemców w Generalnym Gubernatorstwie (Ib);
- formularz zgłoszenia wierzytelności wobec zagranicy (IIa);
- formularz zgłoszenia znajdującego się za granicą majątku krajowców (IIb);
- formularz zawierający zestawienie wypełnionych formularzy zgłoszenia.

(3) Formularze należy z przestrzeganiem zawartych w niniejszym obwieszczeniu postanowień oraz wskazówek, umieszczonych na formularzach, we wszystkich częściach dokładnie wypełnić i odpowiedzieć na wszystkie w nich zawarte pytania.

XII. Termin zgłoszenia

Zgłoszenie należy dokonać najpóźniej do dnia 31 października 1940 r. w miejscowo właściwym oddziale Banku Emisyjnego w Polsce.

XIII. Skutek dawniejszych zgłoszeń

Zgłoszenia jakiegokolwiek rodzaju, dokonane przed wejściem w życie zarządzenia nr 10 nie zwalniają od obowiązku zgłoszenia nawet wtedy, jeśli odnosily się do tych samych przedmiotów.

Przepisy rozporządzenia o traktowaniu majątku nieprzyjacielskiego z dnia 31 sierpnia 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 265) pozostają nienaruszone.

Krakau (Kraków), dnia 10 października 1940 r.

Dyrygent

Banku Emisyjnego w Polsce
Dr PAERSCH

Ogłoszono. Jędrzejów, dnia 21 października 1940 r.

Starosta Powiatowy

w. z. VIETEN

Powiatowa Spółdzielnia Roln.-Handlowa

„WSPÓLNA PRACA” w Jędrzejowie

poleca po cenach najniższych:

Bębny do zaprawiania	Siewniki
Brony sprężynowe	Wialnie
Pługi i 2 skibowe	Odważniki
Przystawki	Kieraty różne
Sieczkarnie	
Sklep detaliczny „WSPÓLNA PRACA”	
przy ul. 11 listopada 17	
Wiadra ocynkowane	Łopaty i szufle
Gwoździe	Młotki
Piecyski żelazne	Wagi stołowe
Nasady (buksy)	i odważniki
Osie do wozów	Siatkę drucianą
Części do pługów	Łańcuchy studzienne
Sprzęty kuchenne	pastwiskowe, do krów
Żelazo obręczowe	Wędzidła
i podkowowe	Bańki konwie do mleka
Widły różne	Zawiasy do drzwi
Grabie	Młotyki i haki

Dotyczy przymusowego omlotu

Z różnych gmin, w których przeprowadzono przymusowe omloty, wpłynęły do Starostwa wnioski o przydział zboża siewnego i zboża chlebowego. Stawianie takich wniosków jest bezcelowe, ponieważ przymusowy omlot jest zarządzeniem karnym, który spowodowali sami rolnicy przez opóźnienie dostawy kontyngentu. Zboże do siewu można nabyć za opłatą w Powiatowej Spółdzielni Rolniczej w Jędrzejowie lub jej filiach.

Jędrzejów, dnia 8 października 1940.

Starosta Powiatowy
z pol. Röth

Dotyczy obniżenia kontyngentu

Z wszystkich gmin powiatu jędrzejowskiego wpływają do Starosty, Oddziału Wyżywienia i Rolnictwa tak od władz gminnych jak i od poszczególnych rolników wnioski o obniżenie kontyngentu. Zwracałem już kilkakrotnie uwagę na to, że obniżenie kontyngentu zbożowego, będzie rozpatrywane tylko wówczas, jeśli do końca września 1940 z każdej gminy nastąpi dostawa conajmniej w 40 procentach wyznaczzonego kontyngentu. W odpowiednim czasie zostaną wszystkie takie wnioski uwzględnione i wnioskodawcy otrzymają zawiadomienie. W żadnym wypadku nie będę jednak tolerował, aby na podstawie nadesłanych wniosków, dostawy doznały zahamowania, licząc na to, że wniosek zostanie uwzględniony. Należy przeto bezwzględnie przestrzegać ustalonych terminów dostawy i wypełnić w wyznaczonej wysokości aż do czasu otrzymania innego zarządzenia.

Jędrzejów, dnia 8 października 1940.

Starosta Powiatowy
z pol. Röth

Droga do Burmy obrzucona bombami. — Odpowiedź Japonii na jej otwarcie.

W odpowiedzi na otwarcie drogi burmańskiej obrzuciły bombami japońskie samoloty odcinek tej drogi, biegnący przez prowincję Yuennan. Równocześnie samoloty zaatakowały obiekty wojskowe na terenie miasta Yuennan i inne punkty ważne pod względem wojskowym. Bombardowanie było pierwszą odpowiedzią Japonii na otwarcie drogi do Burmy. Według nadeszłych informacji zniszczyły bombowce japońskie wszystkie mosty wzdłuż drogi burmańskiej, oraz wielki most niedaleko granicy. Poza tym na kilku miejscach została droga poważnie uszkodzona, a równocześnie obrzucono bombami leżące przy drodze magazyny materiałów wojennych, oraz hutę cyny znajdującą się na zachód od Moengtse, przy linii kolejowej Haif-Hong-Juannan. Lotnicy donieśli iż nigdzie nie natknęli się na opór. W czasie nalotu na miasto Yuennan obrzucono bombami i zniszczono fabrykę amunicji i inne ważne obiekty wojskowe. Skuteczność tej akcji umożliwiły niezwykle korzystne warunki atmosferyczne. Dzienniki tokijskie szczegółowo omawiają akcję lotnictwa na drogę do Burmy. „Kokumin Szimbun” pisze, że lotnictwo japońskie wykazało, iż Japonia jest zdecydowana do zareagowania na zarządzenia angielskie. Zapowiedź Anglików ponownego otwarcia linii komunikacyjnej dla dostawy materiałów wojennych przez Hongkong stanowi dowód mieszania się Anglików w sprawę Japonii i otwartą prowokację. „Mijako Szimbun” podkreśla, że zamierzone otwarcie drogi przez Hong-Kong uważane być musi jako działalność wybitnie wroga. Anglia musi sobie zdawać sprawę z tego, iż Japonia z uwagi na kwestię samobrony i blokady nieprzyjacielskich dostaw jest przygotowana do użycia siły zbrojnej. „Tokio Asahi Szimbun” jest zdania, że wprawdzie zdolność transportowa szosy burmańskiej nie jest zbyt wielka, jednak kwestia prestiżu stanowi dla Japonii rzecz wielkiej wagi. Skoro Anglia uważała się za uprawnioną do ponownego otwarcia szosy burmańskiej, to również Japonia czuje się uprawnioną do jej zniszczenia.